

Sygn. akt: XX GCo 263/09

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2010r

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XX Gospodarczy

w składzie następującym: SSO Mirosława Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2010r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) S.A. w W.

z udziałem (...) S.A. w W.

o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

I. zabezpieczyć roszczenia uprawnionego poprzez:

1. nakazanie obowiązanemu powstrzymania się od kierowania ofert współpracy do pracowników uprawnionego przez okres trwania zabezpieczenia
2. nakazanie obowiązanemu powstrzymania się od nawiązywania kontaktów handlowych z klientami uprawnionego, wyszczególnionymi na liście stanowiącej załącznik do wniosku;
3. nakazanie obowiązanemu powstrzymania się od nawiązywania współpracy z wymienionymi we wniosku byłymi pracownikami uprawnionego;
4. nakazanie obowiązanemu powstrzymania się od rozgłaszania, że uprawniony znajduje się w trudnej sytuacji finansowej oraz, że zamierza wycofać się z rynku ubezpieczeń turystycznych;
5. zajęcie rachunku bankowego obowiązanego do wysokości 344.030 zł (trzysta czterdzieści cztery tysiące trzydzieści złotych)

II. Wyznaczyć wnioskodawcy 14-dniowy termin do złożenia pozwu pod rygorem upadku zabezpieczenia

SSO Mirosława Kamińska

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 maja 2010r. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił wniosek (...) SA. w W. o;

1. zabezpieczenie roszczenia o nakazanie obowiązanemu (...) S.A. w W. powstrzymania się od zbiorowego przechodzenia pracowników uprawnionego do obowiązanego poprzez nakazanie obowiązanemu powstrzymania się od kierowania ofert współpracy do pracowników uprawnionego przez okres trwania zabezpieczenia;
2. zabezpieczenie roszczenia o nakazanie obowiązanemu powstrzymania się od nakłaniania klientów uprawnionego do rozwiązania współpracy z uprawnionym i nawiązywania współpracy z obowiązanym poprzez nakazanie obowiązanemu powstrzymania się od nawiązywania kontaktów handlowych z klientami uprawnionego , wyszczególnionymi na liście stanowiącej załącznik do wniosku;

3. zabezpieczenia roszczenia o nakazanie obowiązanemu powstrzymania się od nawiązania współpracy z pracownikami uprawnionego, którzy rozwiązali umowy o prace wskutek działań obowiązanego, poprzez nakazanie obowiązanemu powstrzymania się od nawiązywania współpracy z następującymi byłymi pracownikami uprawnionego: K. S., M. O., E. S. (1), M. K., O. C., A. R., D. S., A. S., K. D., B. G., A. M., K. P., oraz M. U.;

4. zabezpieczenie roszczenia o nakazanie obowiązanemu powstrzymania się od rozgłaszania fałszywych i prowadzących w błąd informacji o uprawnionym poprzez nakazanie obowiązanemu powstrzymania się od rozgłaszania, że uprawniony znajduje się w trudnej sytuacji finansowej oraz że zamierza wycofać się z rynku ubezpieczeń turystycznych;

5. zabezpieczenie roszczenia o naprawienie szkody wyrządzonej czynami nieuczciwej konkurencji w wysokości 44.030 zł, o zapłatę 200.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę oraz o zapłatę kwoty 100.000 zł na określony cel społeczny poprzez zajęcie rachunku bankowego obowiązanego do wysokości 344.030zł.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy podniósł, iż załączone do wniosku dowody nie pozwalają na stwierdzenie, iż wskazane przez uprawnionego roszczenia są wiarygodne. Przedłożone dokumenty nie uprawdopodobniają bowiem, iż obowiązanemu dopuścił się któregośkolwiek z zarzucanych mu czynów nieuczciwej konkurencji lub naruszył dobra osobiste wnioskodawcy, a tym samym by i uprawnionemu przysługiwały jakiegokolwiek roszczenia z tego tytułu.

Powyższe rozstrzygnięcie w całości zaskarżył wnioskodawca zarzucając: błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, polegający na uznaniu, że przedstawione przez uprawnionego dowody nie uprawdopodobniają okoliczności stanowiących osnowę wniosku: naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez zaniechanie wszechstronnego rozważenia przedstawionych przez uprawnionego dowodów, poprzez rozważenie dowodów przy niedostatecznym zastosowaniu zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego oraz poprzez pominięcie części materiału dowodowego w postaci: oświadczeń o wypowiedzeniu umów o pracę, oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia, oświadczenia p. H. S., zaświadczeń o zatrudnieniu E. S. (2) i K. K., protokołu zeznań złożonych przez M. O. przed Sądem Rejonowym dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie w dniu 9 listopada 2009r. w charakterze świadka, zarządzenia z dnia 28 grudnia 2009r. w przedmiocie sprostowania protokołu rozprawy, protokołu zeznań złożonych przez M. K. przed Sądem Rejonowym dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie w dniu 25 stycznia 2010r. w charakterze świadka, protokołu zeznań złożonych przez E. S. (1) i O. C. przed Sądem Rejonowym dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie w Warszawie w dniu 5 maja 2010r. w charakterze świadków; naruszenie art. 316 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., poprzez zaniechanie rozpoznania wniosku o udzielenie zabezpieczenia w oparciu o stan rzeczy istniejący w chwili wydania postanowienia w przedmiocie zabezpieczenia, a także o art. 738 k.p.c., poprzez zaniechanie rozpoznania wniosku o udzielenie zabezpieczenia w oparciu o całość materiału zebranego w sprawie oraz art. 730¹ k.p.c. poprzez odmowę udzielenia zabezpieczenia roszczeń w sytuacji, gdy uprawniony uprawdopodobnił roszczenia oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. W oparciu o powyższe zarzuty wniosł o zmianę zaskarżonego postanowienia i o udzielenie uprawnionemu zabezpieczenia roszczeń zgodnie ze złożonym wnioskiem, względnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 14 września 2010r. (k. 325) uchylił przedmiotowe postanowienie i wniosek o zabezpieczenie przekazał Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania. Zdaniem sądu drugiej instancji zaskarżone postanowienie zostało wydane bez przeprowadzenia wszechstronnej analizy całości materiału zgromadzonego w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek o zabezpieczenie roszczenia zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 730 § 1 k.p.c. w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. § 2 stanowi, iż sąd może udzielić zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania lub w jego toku.

Zgodnie z treścią art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie zostały spełnione przesłanki warunkujące pozytywne rozstrzygnięcie wniosku.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie wnioskodawca dostatecznie uprawdopodobnił istnienie swojego roszczenia, wskazując jego podstawy prawne a także faktyczne, dołączając jednocześnie do akt odpowiednie dokumenty, w szczególności oświadczeń o wypowiedzeniu umów o pracę, oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia, oświadczenia p. H. S., zaświadczeń o zatrudnieniu E. S. (2) i K. K., protokołu zeznań złożonych przez M. O. przed Sądem Rejonowym dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 9 listopada 2009r. w charakterze świadka, zarządzenia z dnia 28 grudnia 2009r. w przedmiocie sprostowania protokołu rozprawy, protokołu zeznań złożonych przez M. K. przed Sądem Rejonowym dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie w dniu 25 stycznia 2010r., protokołu zeznań złożonych przez E. S. (1) i O. C. przed Sądem Rejonowym dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie w dniu 5 maja 2010r.

W tym stanie rzeczy Sąd, opierając się na twierdzeniach wnioskodawcy i załączonych przez niego dokumentach uznał, iż można przyjąć, że jego roszczenie jest roszczeniem wiarygodnym. Zgromadzony w sprawie materiał daje asumpt do stwierdzenia, że roszczenia wnioskodawcy uznać za uprawdopodobnione. Zdaniem sądu wnioskodawca na obecnym etapie postępowania uprawdopodobnił, rozgłaszanie na rynku nieprawdziwych informacji o uprawnionym było ściśle związane ze zorganizowaniem zbiorowego przejścia pracowników do obowiązanego, ze obu tym działaniom przyświecał wspólny cel (przejęcie udziału uprawnionego na rynku), i że oba te działania były zainicjowane przez obowiązanego.

Należy w tym miejscu podnieść, iż w momencie rozpoznania wniosku o zabezpieczenie uprawniony musi jedynie uprawdopodobnić swoje roszczenie, a nie udowodnić je. Z tego też względu zgodnie z art. 243 kpc zachowanie szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym nie jest konieczne, ilekroć ustawa przewiduje uprawdopodobnienie zamiast dowodu. Wnioskodawca winien więc jedynie uprawdopodobnić wiarygodność swojego roszczenia, zakres badania wniosku przez Sąd ma charakter ograniczony, rozstrzygnięcie zaś ma charakter tymczasowy i niczego nie przesądza (por. postanowienie SA w Lublinie z 12.02.1997 r., I ACz 38/97, Apel.-Lub. 1997/3/14).

W ocenie sądu została spełniona także druga przesłanka z przesłanek do dokonania zabezpieczenia tj. uprawdopodobnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

Według art. 730¹ § 2 kpc interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego obawa wierzyciela, że brak zabezpieczenia mógłby pozbawić go zaspokojenia powinna być realna, a nie ogólnikowa i powinna znajdować swoje uzasadnienie w okolicznościach sprawy (orzecz. SN 4 CZ 54/61, OSPiKA 1962, póż. 289).

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie, powód uprawdopodobnił istnienie okoliczności, które mogłyby uzasadniać jego obawę co do tego, iż brak zabezpieczenia poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia. Nie ulega bowiem wątpliwości, że szybkość postępowania w sprawach o zakazanie czynów nieuczciwej konkurencji warunkuje skuteczność obrony praw pokrzywdzonego. Upływ czasu związany z rozpoznaniem sprawy oraz brak zabezpieczenia w postaci czasowego zakazania pozwanemu niedozwolonych działań oraz sprostowania nieprawdziwej informacji mógłby uniemożliwić lub poważnie utrudnić osiągnięcie celu postępowania w sprawie (art. 730¹ § 2 kpc). W przypadku roszczenia o zaniechanie niedozwolonych działań przesłanką udzielenia zabezpieczenia jest istnienie interesu

prawnego rozumianego jako konieczność zapewnienia uprawnionemu należytej ochrony praw, a szczególności udzielenie ochrony prawnej w stosownym czasie. Istnienie interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia roszczenia w sprawie, w której zapada orzeczenie nie nadające się do egzekucji wyraża się w tym, że ochrona prawna zapewniana przez orzeczenie zostanie udzielona zbyt późno i w związku z tym wierzyciel poniesie szereg niekorzystnych skutków. Interes prawny w uzyskaniu niezwłocznej, choć tymczasowej, ochrony prawnej polega w konsekwencji na zapobieżeniu niekorzystnym skutkom kontynuowania przez obowiązanego w czasie procesu działalności naruszającej prawa i interesy innych osób. W szczególności niekorzystne następstwa bezprawnego działania obowiązanego polegają zasadniczo na tym, że w przypadku naruszeń zasad uczciwej konkurencji usunięcie skutków naruszania ex post nigdy nie jest w pełni możliwe.

Zdaniem Sądu, zabezpieczenie roszczenia poprzez czasowe zakazanie pozwanemu niedozwolonych działań oraz sprostowanie nieprawdziwej informacji nie zmierza do zaspokojenia roszczenia powoda, a jedynie zapewnia mu należyłą ochroną prawną w drodze tymczasowego unormowania stosunków do czasu prawomocnego zakończenia niniejszego postępowania.

Postanowieniem tym Sąd nie rozstrzyga bowiem o zasadności roszczenia, a jedynie uznaje, iż powód uprawdopodobnił roszczenie oraz interes prawny w jego uzyskaniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd z mocy art. 730 kpc w zw. z art. 755 kpc, postanowił jak na wstępie

SSO Mirosława Kamińska